द्वितीयोऽनुवाकः ।

यत् पुण्यं नक्षत्रं । तद्वषट्कुर्वीतोपव्युषं । यदा वै सूर्य उदेति । अथ नक्षत्रं नैति । यावति तत्र सूर्योगच्छेत् । यच्च जघन्यं पश्येत् । तावति कुर्वीत । यत्कारी स्यात् । पुण्याहएव कुरुते । एवꣳह वै यज्ञेषुञ्च शतद्युम्नञ्च मात्योनिरवसाययाञ्चकार ॥ १ ॥

योवै नक्षत्रियं प्रजापतिं वेद । उभयोरेनं लोकयोर्विदुः । हस्तएवास्य हस्तः । चित्रा शिरः । निष्ट्या हृदयं । ऊरू विशाखे । प्रतिष्ठानूराधाः । एष वै नक्षत्रियः प्रजापतिः । यएवं वेद । उभयोरेनं लोकयोर्विदुः ॥ २ ॥

अस्मिꣳश्चामुष्मिꣳश्च । यां कामयेत दुहितरं प्रिया स्यादिति । तान्निष्ट्या यां दध्यात् । प्रियैव भवति । नैव तु पुनरागच्छति । अभिजिन्नाम नक्षत्रं । उपरिष्टाद्पाढानां । अवस्ताच्छ्रोणायै । देवासुराः संयत्ता आसन् । ते देवास्तस्मिन्नक्षत्रेऽभ्यजयन् ॥ ३ ॥

यदभ्यजयन् । तदभिजितोऽभिजित्त्वं । यं कामयेतानपजय्यं जयेदिति । तमेतस्मिन्नक्षत्रे पातयेत् । अनपजय्यमेव जयति । पापपराजितमिव तु । प्रजापतिः पशू-